

Đồng Ôn Đan Đồ đăng Vạn Tuế lâu

Cao lâu độc thương tứ y y,
Cực phổ dao sơn hợp thúy vi.
Giang khách bất kham tần bắc vọng,
Tái hồng hà sự hựu nam phi.
Đan Dương cổ độ hàn yên tích,
Qua Bộ không châu viễn thụ hi.
Văn đạo vương sư do chuyển chiến
Thùy năng đàm tiểu giải trùng vi?

Dịch Nghĩa

Cùng Ôn Đan Đồ lên lầu Vạn Tuế (1)

Lên lầu cao, lòng riêng canh cánh,
Bến thăm non xa, một màu biếc xanh
Khách trên sông không đành lòng ngóng luôn lên bắc,
Chim hồng việc gì lại bay về nam? (2)
Bến cũ Đan Dương (3) đầy khói lạnh,
Bãi không Qua Bộ (4), cây xa thưa thớt
Nghe nói quân nhà vua còn đang đánh dẹp,
Ai có thể nói cười mà giải được vòng vây?

(1) Lầu ở huyện Vạn Tuế, thuộc tỉnh Giang Tô

(2) Ý nói Nam Bắc đều có loạn

(3) Thuộc tỉnh Phụng Thiên

(4) Thuộc tỉnh Giang Tô

Dịch Thơ

Cùng Ôn Đan Đồ lên lầu Vạn Tuế

Lên lầu mà dạ vẫn chưa khuây,
Núi biếc non xanh một cảnh này
Khách cứ băn khoăn phương bắc ngóng,
Hồng sao vội vã phía nam bay?
Đan Dương bến cũ dày mây khói,
Qua Bộ gò không, nhạt bóng cây.
Nghe nói ba quân đương dẹp giặc,
Có ai cười nói giải vòng vây?

Bản dịch: Khuyết Danh